

[Inger Gautier Schmit.]

ordentlig ønskeligt, hvis vi kunde det — der var ingen, der i og for sig mere kunde ønske det, end jeg —, men man kan jo ikke pludselig skrue Udviklingen bort fra det, man i Øjeblikket staar i, og det er jo dog ikke længere siden end den Dag, den højtærede Minister fremsatte dette Lovforslag, og den Dag, da den højtærede Formand for dette Ting holdt sin Tale, at man fremkom med Udtalelser, som, synes jeg, i nogen Maade maatte vanskeliggøre det for Oppositionen at gaa med fuldstændig neutralt Sindelag ind til dette Samarbejde, idet Ministeren da begyndte med at udtale, at det, man stod overfor, var en Genopbygning efter den Nedskæring, som havde fundet Sted, og de samme Ord blev brugt af Folketingets højtærede Formand.

Naar man ønsker Rigsdagen neutralt sindet, finder jeg, det er en uheldig Gløse at begynde med, at fremføre Venstres Nedskæring, idet man jo saa udmærket godt ved, hvilket overordentligt skarpt Vaaben dette Ord har været netop i den siddende Regerings Haand og i det socialdemokratiske Partis Haand imod Venstreregeringen i hele denne Sag.

Derfor tror jeg, den højtærede Minister havde tjent sin Sag bedre ved ikke straks at begynde med denne Gløse, som selvfølgelig var en Tribut til hans Parti, men som jeg alligevel vilde ønske at Ministeren havde udeladt ved Indledningen til hele denne af os alle ønskede upolitiske Forhandling, som her skal finde Sted. Thi den højtærede Finansminister har for nylig under en anden Forhandling, Sp. 462, udtalt, at 3 Mill. Kr.'s Købekraft i 1923 var det samme som 5 Mill. Kr.'s Købekraft nu i 1930, og hvis man tager dette i Betragtning, synes jeg ikke, man kan blive ved at tale om Nedskæring.

Ved Slutningen af Forhandlingerne sidste Aar trak Ministeren et Billede op, som har præget sig i min Hukommelse, fordi jeg syntes, at det udtrykte noget af den Situation, der her forelaa. Ministeren indbød alle Partierne til en Sejlads, hvor han selv vilde staa ved Roret i Stortrøje og Sydvest, saa vidt jeg husker, hvilket jo sikkert ogsaa nok kan gøres fornødent af Hensyn til de forskellige eventuelle Storme og Styrtesøer, som Ministeren kan vente vil rejse sig under disse Forhandlinger. Den højtærede Minister udtalte endvidere, at han var blevet bistaaet af to ærede Folketingsmænd, det ærede Medlem Hr. Holdgaard og det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, og disse to ærede Medlemmer vilde han anbringe henholdsvis i

Maskinrummet med Oliekanden og nede i Fyrrummet ved Kullene.

Jeg kan ligefrem se det ærede Medlem Hr. Holdgaard staa nede i Fyrrummet med Oliekanden. Dette at skulle faa det hele til at glide ligger saa godt for det ærede Medlem; nu faar vi se, om det ogsaa lykkes ham i denne Henseende. Og det ærede Medlem Hr. Holger Larsen i Fyrrummet med den store Kulskovl og de opsmøgede Ærmer og de spillende Muskler, det er jo ogsaa et prægtigt Billede, som giver Udtryk for det Initiativ og det Arbejdsmod, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen altid har lagt for Dagen, naar det drejede sig om disse sociale Forslag. Desværre er der jo forbrugt ikke saa lidt Kul af Kulrummet i Forvejen; der er forbrændt ikke saa lidt gennem disse Aars overvældende Agitation mod Venstres sociale Love, men jeg vil haabe, at alt det, man saaledes har forbrændt i Forvejen, ikke skal vise sig at være en Hindring, naar vi nu rigtig skal til at samarbejde om denne Sag.

Jeg vil dog henstille til den højtærede Minister ikke at blive ved dette Billede, men udvide det, saaledes at han bemander sit Fartøj fuldt ud, i hvert Tilfælde i langt større Grad end med disse to ærede Medlemmer. Hvis der skal opnaas noget, vil jeg finde det praktisk f. Eks. at sætte en Mand forude. Jeg tænker mig ikke, den højtærede Minister er helbefaren, ellers vilde han ikke kunne nøjes med saa lidt Mandskab paa sin Skude.

Der skulde gerne en Mand forude til at tage Sigte af, hvad der eventuelt kunde nærme sig af Klipper og Skær eller andre Fartøjer, som kunde lodde Dybden og varsko Styrmanden, naar der var Fare paa Færde. Jeg tænker egentlig her paa det konservative Folkeparti, som, naar man ser hen til Loven af 1891, har haft en meget smuk Fortid, idet man i alt Fald den Gang efter de Tidens Forhold bestræbte sig for at fremkalde en større og mere vaagen Forstaaelse for Nødvendigheden af at støtte de svage i Samfundet.

Men vilde det ikke ogsaa være heldigt, om man havde en Messedreng om Bord? — thi Proviant skal der jo ogsaa til under Farten. Og selv om jeg maa mene, at det lille Retsstatsparti i sit politiske Medarbejderskab er ret uberegneligt — man ved næsten aldrig, hvor man har det —, saa var det sikkert alligevel heldigt, om det ogsaa fik en lille Opgave at røgte.

Og saa vil jeg navnlig henstille til den højtærede Minister, at der paa Skuden kommer den rette Mand paa Kommandobroen; thi der skulde jo ogsaa her være en